

taldab Ta keli mis ellab sin Ma peal. Meie lo-
eme netd saimo iggapäwa enne sõmaaega. Tem-
ma se armolinne Jummal wöiko ta sedda head
weile oñia haleda ja helde sündame pärast tehha,

Terwissest ja haigusfest.

Et meie ma-rahwas ei pea paljo murret nende
eesi kes haiged on, et moista netd ka mitte õiete
hoida / fest nisinguised häddalised seiswad kül tu-
le käes / kül kätwad oues palja jallo / kül selge
külma jowad / ja et otsita mitte aegsaste sedda
rohto mis monnikord piskoga wotks abbi sata.
Gest se siis tulleb ka ühhets tükkis, et ni mitto ig-
gal aastal omma teed lähhawad / kes veel ollek-
sid kül ellusse wotnud jáda, kui õiete olleks nende
järrele katsud. Meie wotme siis ohto ja rohto
otsida / agga Jummalala käest senna jure õnnistust
passuda / siis käl monni saals rohhust ka abbi
tunda.

